

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

3. travnja 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Energija – Označivanje energetske učinkovitosti televizora – Delegirana uredba (EU) br. 1062/2010 – Obveze distributera – Televizor isporučen distributeru bez te oznake prije početka primjene uredbe – Obveza distributera da od dana početka primjene uredbe označi takav televizor i da naknadno nabavi oznaku“

U predmetu C-319/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Thüringer Oberlandesgericht (Njemačka), odlukom od 5. lipnja 2013., koju je Sud zaprimio 11. lipnja 2013., u postupku

Udo Rätzke

protiv

S+K Handels GmbH,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednik vijeća, K. Lenaerts (izvjestitelj), potpredsjednik Suda, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis i J.-C. Bonichot, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za njemačku vladu, T. Henze i B. Beutler, u svojstvu agenata,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju A. De Stefana, *avvocato dello Stato*,
- za Europsku komisiju, K. Herrmann i B. Eggers, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegovog mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. točke (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1062/2010 od 28. rujna 2010. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označivanja energetske učinkovitosti televizora (SL L 314, str. 64., u daljnjem tekstu: delegirana uredba) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 249.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između M. Rätzkea i S+K Handels GmbH (u daljnjem tekstu: S+K), Rätzkeovoga konkurenta u području prodaje električnih uređaja i posebice televizora, u vezi s tužbom radi zabrane na osnovi njemačkog zakona o nepoštenom tržišnom natjecanju.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2010/30/EU

- 3 Uvodna izjava 19. Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o označivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom uz pomoć oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu (SL L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 101.) određuje:

„Komisiju treba ovlastiti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u pogledu označivanja potrošnje energije i ostalih bitnih resursa koje proizvodi povezani s energijom troše tijekom uporabe, na oznakama i u standardiziranim informacijama o proizvodu. Posebno je važno da u pripremnim radnjama Komisija provede odgovarajuće konzultacije, uključujući i one na stručnoj razini.“

- 4 Uvodna izjava 25. te direktive navodi:

„Kad provode odredbe ove Direktive, države članice trebaju nastojati ne donositi mjere kojima bi se dotičnim sudionicima na tržištu, a posebno malim i srednjim poduzećima [MSP], nepotrebno nametale otežavajuće administrativne obveze.“

- 5 Članak 2. navedene direktive, naslovljen „Definicije“, navodi:

„Za potrebe ove Direktive:

[...]

(g) „distributer“ znači trgovac na malo ili druga osoba koja proizvode prodaje, iznajmljuje, nudi u najam ili za kupnju na otplatu ili izlaže krajnjim korisnicima;

(h) „dobavljač“ znači proizvođač ili njegov ovlaštenu zastupnik u Uniji ili uvoznik koji proizvod u Uniji stavlja na tržište ili pušta u rad. Ako takvih nema, svaka fizička ili pravna osoba koja u Uniji stavlja na tržište ili pušta u rad proizvode obuhvaćene ovom Direktivom smatra se dobavljačem;

(i) „stavljanje na tržište“ znači prvo stavljanje na tržište Unije proizvoda koji time postaje dostupan za distribuciju ili uporabu unutar Unije bilo uz naknadu ili besplatno i neovisno o tehnici prodaje;

[...]“

6 Članak 5. te direktive, naslovljen „Odgovornosti dobavljača“, predviđa:

„Države članice osiguravaju da:

- (a) dobavljači koji stavljaju na tržište ili puštaju u rad proizvode obuhvaćene delegiranim aktom, dostavljaju oznaku i informacijski list u skladu s ovom Direktivom i dotičnim delegiranim aktom;

[...]

- (d) u pogledu označivanja i dostavljanja informacija o proizvodu, potrebne oznake dobavljači dostavljaju distributerima besplatno.

Ne dovodeći u pitanje pravo dobavljača da izaberu svoje sustave za dostavu oznaka, na zahtjev distributera dobavljači oznake dostavljaju žurno;

[...]“

7 Članak 6. Direktive 2010/30, naslovljen „Odgovornosti distributera“, određuje:

„Države članice osiguravaju da:

- (a) distributeri stavljaju oznake pravilno, tako da budu vidljive i čitljive, te da informacijski list prilože prospektu proizvoda ili drugoj literaturi koja se isporučuje uz proizvod koji se prodaje krajnjim korisnicima;

- (b) kad god se izlaže proizvod obuhvaćen delegiranim aktom, distributeri na njega stavljaju odgovarajuću oznaku na relevantnom jeziku na jasno vidljivo mjesto navedeno u mjerodavnom delegiranom aktu.“

8 Članak 10. navedene direktive, naslovljen „Delegirani akti“, u stavcima 1. do 3. predviđa:

„1. Pojediniosti koje se odnose na oznaku i informacijski list Komisija utvrđuje u delegiranim aktima u skladu s člancima od 11. do 13., za svaki tip proizvoda u skladu s ovim člankom.

Proizvod koji ispunjava kriterije iz stavka 2. obuhvaćen je delegiranim aktom u skladu sa stavkom 4.

Odredbe delegiranih akata o informacijama o potrošnji energije i drugih bitnih resursa tijekom upotrebe koje se navode na oznaci i u informacijskom listu omogućuju krajnjim korisnicima da donose bolje informirane odluke o kupnji, a tijelima nadležnim za nadzor tržišta da verificiraju odgovaraju li proizvodi navedenim informacijama.

Kad se istim delegiranim aktom predviđaju odredbe o energetskej učinkovitosti i odredbe o potrošnji bitnih resursa za neki proizvod, oblikom i sadržajem oznake naglašava se energetska učinkovitost tog proizvoda.

2. Kriteriji iz stavka 1. su sljedeći:

- (a) prema najnovijim dostupnim podacima i uzimajući u obzir količine koje se stavljaju na tržište Unije, proizvodi imaju značajan potencijal za uštedu energije i, ako je to relevantno, drugih bitnih resursa;

- (b) proizvodi ekvivalentne funkcionalnosti koji su dostupni na tržištu imaju znatno različite relevantne razine radnih značajki;

(c) Komisija uzima u obzir relevantno zakonodavstvo Unije i samoregulaciju, kao što su dobrovoljni sporazumi za koje se očekuje da će ciljeve politika ostvariti brže ili uz niže troškove nego obvezujući zahtjevi.

3. U pripremi nacrtu delegiranog akta, Komisija:

[...]

(d) utvrđuje rok(ove) provedbe, etapne ili privremene mjere ili razdoblja, posebno uzimajući u obzir moguće utjecaje na MSP ili na specifične skupine proizvoda koji se proizvode prvenstveno u MSP.“

9 Članci 11., 12., i 13. Direktive 2010/30 utvrđuju okvir u kojem se donose akti delegirani u skladu s člankom 290. stavkom 2. UFEU-a. Članak 11. te direktive uređuje rok u kojem će Komisija izvršavati delegirane ovlasti i obvezuje ju da podnese izvješće o tim ovlastima najkasnije šest mjeseci prije isteka razdoblja od pet godina, počevši od 19. lipnja 2010. Osim toga, Komisiju obvezuje i da nakon donošenja delegiranog akta o tome obavijesti Europski parlament i Vijeće Europske unije. Članak 12. navedene direktive odnosi se na mogućnost opoziva delegiranih ovlasti, a članak 13. iste direktive na postupak putem kojeg Parlament i Vijeće mogu uložiti prigovore na delegirane akte.

10 Članak 16. Direktive 2010/30, naslovljen „Prenošenje“, u stavku 1. određuje:

„Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. lipnja 2011. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju ove odredbe od 20. srpnja 2011.

[...]“

11 Članak 18. navedene direktive, naslovljen „Stupanje na snagu“, predviđa:

„Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5. točke (d), (g) i (h) primjenjuju se od 31. srpnja 2011.“

Delegirana uredba

12 Uvodna izjava 3. delegirane uredbe određuje:

„Trebalo bi uvesti usklađene odredbe o označivanju energetske učinkovitosti i potrošnje energije televizora pomoću oznaka energetske učinkovitosti i standardiziranih informacija o proizvodu, kako bi se proizvođače potaklo na unapređivanje energetske učinkovitosti televizora, a kupce na kupnju energetski učinkovitih modela te smanjilo potrošnju električne energije tih proizvoda i doprinijelo funkcioniranju unutarnjeg tržišta.“

13 Uvodna izjava 9. te uredbe navodi:

„Kako bi se potakla proizvodnja energetski učinkovitih televizora, dobavljačima koji žele stavljati na tržište televizore koji zadovoljavaju zahtjeve za više razrede energetske učinkovitosti trebalo bi dozvoliti da oznake s prikazom tih razreda upotrebljavaju i prije dana obveznog prikazivanja tih razreda.“

14 Članak 3. navedene uredbe, naslovljen „Obveze dobavljača“, predviđa:

„1. Dobavljač osigurava da:

(a) svaki televizor bude označen tiskanom oznakom čiji su izgled i sadržaj utvrđeni u Prilogu V.;

[...]

3. Format oznake kako je određen u Prilogu V. primjenjuje se u skladu sa sljedećim vremenskim rasporedom:

(a) za televizore koji se stavljaju na tržište od 30. studenoga 2011., oznake za televizore s razredima energetske učinkovitosti:

i. A, B, C, D, E, F i G u skladu su s Prilogom V. točkom 1. ili, kada to dobavljači smatraju primjerenim, u skladu s točkom 2. tog Priloga;

ii. A+ u skladu su s Prilogom V. točkom 2.;

iii. A++ u skladu su s Prilogom V. točkom 3.;

iv. A+++ u skladu su s Prilogom V. točkom 4.;

(b) za televizore koji se stavljaju na tržište od 1. siječnja 2014. s razredima energetske učinkovitosti A+, A, B, C, D, E i F, oznake su u skladu s Prilogom V. točkom 2. ili, kada to dobavljači smatraju primjerenim, u skladu s točkom 3. tog Priloga;

(c) za televizore koji se stavljaju na tržište od 1. siječnja 2017. s razredima energetske učinkovitosti A++, A+, A, B, C, D i E, oznake su u skladu s Prilogom V. točkom 3. ili, kada to dobavljači smatraju primjerenim, u skladu s točkom 4. tog Priloga;

(d) za televizore koji se stavljaju na tržište od 1. siječnja 2020. s razredima energetske učinkovitosti A+++, A++, A+, A, B, C i D, oznake su u skladu s Prilogom V. točkom 4.“

15 Članak 4. te uredbe, naslovljen „Obveze distributera“, navodi:

„Distributer osigurava da:

(a) svaki televizor koji se nalazi na prodajnome mjestu na prednjoj strani nosi jasno vidljivu oznaku koju dobavljač osigurava u skladu s člankom 3. stavkom 1;

[...]“

16 Članak 9. delegirane uredbe, naslovljen „Stupanje na snagu“, predviđa:

„Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 30. studenoga 2011. [...]

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.“

Njemačko pravo

- 17 Članak 3. stavak 1. Zakona o nepoštenom tržišnom natjecanju (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb), u verziji primjenjivoj na glavni postupak (BGBl. 2010 I, str. 254., u daljnjem tekstu: UWG), predviđa:

„Nepoštena trgovačka praksa je nezakonita ako može znatno utjecati na interese konkurenata, potrošača ili ostalih sudionika na tržištu.“

- 18 Članak 4. UWG-a navodi: „Primjeri nepoštenih trgovačkih praksi

Nepošteno djeluje posebice onaj tko

[...]

11. krši zakonsku odredbu čiji je cilj, među ostalim, uređenje ponašanja na tržištu u interesu tržišnih sudionika.“

- 19 Članak 5.a stavci 2. i 4. UWG-a glase kako slijedi:

„(2) Nepošteno djeluje onaj tko utječe na slobodu odlučivanja potrošača u smislu članka 3. stavka 2. tako da uskraćuje informaciju koja je u danom slučaju bitna s obzirom na okolnosti i ograničenja svojstvena sredstvu komunikacije koje se koristi.

[...]

(4) Također se smatraju bitnima u smislu stavka 2. informacije koje se na temelju uređaba Zajednice ili pravnih propisa kojima se prenose direktive Zajednice iz područja komercijalnog obavještanja, posebice oglašavanja i marketinga, ne smiju uskratiti potrošaču.“

- 20 Članak 8. stavak 1. prva rečenica UWG-a formulirana je kako slijedi:

„Protiv svake osobe čije je djelovanje na tržištu protivno članku 3. i 7. može se podnijeti tužba radi obustave tog djelovanja ili, u slučaju opasnosti od ponavljanja, radi zabrane tog djelovanja.“

Činjenice u glavnom postupku i prethodno pitanje

- 21 S+K je 20. siječnja 2012. u svojem izlogu na prodaju stavio televizor koji nije imao oznaku energetske potrošnje predviđenu Prilogom V. delegiranoj uredbi. Proizvođač televizora, Haier Deutschland GmbH, isporučio ga je trgovcu na veliko, ElectronicPartner Handel SE, koji ga je 20. svibnja 2011. isporučio S+K-u. Na dan 20. siječnja 2012. ta se vrsta televizora još uvijek proizvodila.

- 22 Nakon Rätzkeovog upozorenja, S+K je podnio negativnu tužbu za utvrđenje, slijedom koje je U. Rätzke podnio protutužbu radi zabrane tom društvu da nudi prodaju televizora koji nemaju oznaku predviđenu u Prilogu V. delegiranoj uredbi.

- 23 Ta protutužba temelji se na članku 3. stavku 1., članku 4. točki 11. i članku 8. stavku 1. UWG-a, pri čemu se postavlja pitanje je li S+K bio dužan označiti televizor, koji mu je isporučen bez oznake 20. svibnja 2011., u skladu s člankom 4. točkom (a) delegirane uredbi.

- 24 Landgericht Mühlhausen je odbio navedenu protutužbu na temelju činjenice da televizori koji su prije 30. studenoga 2011. isporučeni bez predmetne oznake i u skladu s pravnim stanjem koje je vrijedilo prije tog datuma ni nakon 30. studenoga 2011. ne trebaju imati takvu oznaku.

25 Sud koji je uputio zahtjev postavlja pitanje tumačenja članka 4. točke (a) delegirane uredbe koji, prema njegovome mišljenju, uspostavlja pravilo kojim se uređuje ponašanje na tržištu u smislu članka 4. UWG-a. U tom pogledu ističe da bi izraz „osigurava“ iz članka 4. točke (a) delegirane uredbe mogao upućivati na to da je distributer obvezan označivati televizore od 30. studenoga 2011. samo ako je dobavljač te televizore isporučio s oznakom, u skladu s obvezom koja se na njega primjenjuje od tog istog datuma. Međutim, cilj obveze označivanja, kako je naveden u uvodnoj izjavi 3. delegirane uredbe, mogao bi, prema mišljenju tog suda, upućivati na postojanje obveze označivanja od 30. studenoga 2011. svakog televizora koji distributer izlaže, uključujući one koji su isporučeni prije tog datuma. U. Rätzke smatra da se iz zajedničkog tumačenja s člankom 5. točkom (d) Direktive 2010/30 može zaključiti da su dobavljači dužni besplatno i bez odgađanja osigurati oznake u svim slučajevima, što znači i za uređaje dostavljene prije 30. studenoga 2011., kako bi distributeri mogli postupati u skladu sa svojom obvezom označivanja od tog datuma.

26 U tim je okolnostima Thüringer Oberlandesgericht odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li članak 4. točku (a) delegirane uredbe [...] tumačiti na način da

- je distributer obvezan označivati televizore (od 30. studenoga 2011.) samo ako je dobavljač u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) navedene uredbe (od 30. studenoga 2011.) te televizore isporučio s odgovarajućom oznakom
- ili se distributerova obveza označivanja (od 30. studenoga 2011.) primjenjuje i na televizore koje je dobavljač isporučio bez odgovarajuće oznake prije 30. studenoga 2011., uz posljedicu da je dužan zatražiti (pravodobno, naknadno) oznake za takve televizore?“

O prethodnom pitanju

27 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. točku (a) delegirane uredbe tumačiti tako da se obveza distributera da osiguraju da svaki televizor koji se nalazi na prodajnome mjestu nosi oznaku s podacima o energetske učinkovitosti uređaja primjenjuje samo na televizore stavljene na tržište od 30. studenoga 2011.

28 U tom pogledu valja, kao što su to navele zainteresirane stranke, provesti cjelovitu analizu obveza u pogledu označivanja televizora nametnutih distributerima i dobavljačima delegiranom uredbom, uzimajući u obzir njezino opće ustrojstvo, posebice u svjetlu odredaba Direktive 2010/30.

29 Naime, članak 4. točka (a) delegirane uredbe distributere obvezuje da na svaki televizor stave oznaku koju dobavljač osigurava „u skladu s člankom 3. stavkom 1.“ te uredbe.

30 Osim toga, članak 4. delegirane uredbe, za razliku od njezinog članka 3., ne sadrži posebni vremenski raspored za primjenu *ratione temporis*. U skladu s člankom 6. točkom (b) Direktive 2010/30, obveza označivanja za distributere odnosi se samo na proizvode obuhvaćene delegiranim aktom, dok članak 10. stavak 3. točka (d) te direktive precizira da taj delegirani akt određuje vremensko područje primjene obveza u pogledu označivanja. Naime, taj članak predviđa da Komisija u pripremi nacrt delegiranog akta „utvrđuje rok(ove) provedbe, etapne ili privremene mjere ili razdoblja, posebno uzimajući u obzir moguće utjecaje na MSP ili na specifične skupine proizvoda koji se proizvode prvenstveno u MSP.“

- 31 Slijedom navedenoga i s obzirom na činjenicu da članak 4. delegirane uredbe ne sadrži poseban vremenski raspored, nego upućuje na članak 3. stavak 1. te uredbe, koji uređuje obveze dobavljača, vremensko područje primjene članka 4. delegirane uredbe odgovara onom u njezinom članku 3. Obveza distributera da stavi oznake na televizore stoga je akcesorna obvezi dobavljača da osigura odgovarajuće oznake.
- 32 U tom pogledu valja podsjetiti na to da članak 3. stavak 3. delegirane uredbe, u skladu s vremenskim područjem primjene te uredbe, koja se sukladno svojem članku 9. primjenjuje od 30. studenoga 2011., ne sadrži nikakve obveze u pogledu televizora stavljenih na tržište prije tog datuma. Naime, ta odredba uređuje upravo obveze primjenjive u odnosu na „televizore koji se stavljaju na tržište od 30. studenoga 2011.” i zatim, progresivno, od 1. siječnja 2014., 1. siječnja 2017. i 1. siječnja 2020.
- 33 Iz prethodnoga proizlazi, kao što su to ustvrdile zainteresirane stranke, da bi u svrhu odgovora na prethodno pitanje valjalo protumačiti izraz „koji se stavljaju na tržište“ iz članka 3. stavka 3. točke (a) delegirane uredbe.
- 34 Prema članku 2. točki (i) direktive, „stavljanje na tržište’ znači prvo stavljanje na tržište Unije proizvoda koji time postaje dostupan za distribuciju ili uporabu unutar Unije, bilo uz naknadu ili besplatno i neovisno o tehnici prodaje“. Prema tome, odlučno je prvo stavljanje u optjecaj na tržište, neovisno o načinu distribucije.
- 35 Slijedom navedenoga, obveza označivanja nameće se distributerima samo u odnosu na televizore stavljene u optjecaj na tržištu Unije od 30. studenoga 2011., to jest u odnosu na one televizore koje je proizvođač isporučivao prodajnom lancu od tog datuma.
- 36 Takav se pristup, koji u obzir uzima opće ustrojstvo članka 4. točke (a) delegirane uredbe, ne dovodi u pitanje teleološkim tumačenjem te odredbe.
- 37 Točno je, kao što je to istaknuo sud koji je uputio zahtjev, da bi obveza označivanja televizora isporučenih prije 30. studenoga 2011. mogla potaknuti krajnje korisnike na kupnju energetski učinkovitih modela, u skladu s ciljem delegirane uredbe u smislu njezinih uvodnih izjava 3. i 9.
- 38 Međutim, ispada da je gore navedeni poticajni učinak ograničen s obzirom na to da su navedeni televizori stavljeni u optjecaj tijekom relativno kratkog razdoblja.
- 39 Osim toga, ograničeni učinak obveze označivanja koja bi se također odnosila na televizore isporučene prije 30. studenoga 2011. bio bi neproporcionalan u odnosu na administrativno opterećenje koje bi se tom mjerom stvorilo za dobavljače i distributere. Naročito bi MSP-i bili prisiljeni od proizvođača tražiti energetske oznake za sve televizore koji su bili isporučeni prije 30. studenoga 2011. Međutim, prema uvodnoj izjavi 25. Direktive 2010/30 treba izbjeći donošenje mjera kojima bi se predmetnim sudionicima na tržištu, a posebno MSP-ima, nepotrebno nametale otežavajuće administrativne obveze.
- 40 Što se tiče članka 5. točke (d) Direktive 2010/30 ta odredba ne može, suprotno tvrdnji U. Rätzkea iznesenoj pred sudom koji je uputio zahtjev, dovesti do drukčijeg zaključka. Naime, ona ne uređuje ni okolnosti u kojima treba dostaviti oznake ni vremenski okvir za tu obvezu, u pogledu čega ta direktiva, točnije njezin članak 10. stavak 3. točka (d) upućuje na odredbe delegiranog akta. Predmetni delegirani akt jasno je definirao vremensko područje primjene obveze označivanja određujući da se delegirana uredba odnosi samo na televizore koji su prvi put stavljeni na tržište od 30. studenoga 2011.
- 41 Slijedom navedenoga, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 4. točku (a) delegirane uredbe treba tumačiti na način da se obveza distributera da osiguraju da svaki televizor koji se nalazi na prodajnome mjestu nosi oznaku koju dobavljač osigurava u skladu s člankom 3. stavkom 1. te uredbe primjenjuje samo na televizore stavljene na tržište, to jest koje je proizvođač prvi put isporučio radi njihove distribucije u sklopu prodajnog lanca, od 30. studenoga 2011.

Troškovi

- 42 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 4. točku (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1062/2010 od 28. rujna 2010. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označivanja energetske učinkovitosti televizora treba tumačiti na način da se obveza distributera da osiguraju da svaki televizor koji se nalazi na prodajnome mjestu nosi oznaku koju dobavljač osigurava u skladu s člankom 3. stavkom 1. te uredbe primjenjuje samo na televizore stavljene na tržište, to jest koje je proizvođač prvi put isporučio radi njihove distribucije u sklopu prodajnog lanca, od 30. studenoga 2011.

Potpisi